

“På kanten”

ved John Herbert

Vi føler os alle sammen alene nogle gange. For mig er det som at stå på kanten af en stor vinkel. Du føler dig lille, ubetydelig, som om du var væk, ville det ikke blive bemærket. Det var sådan, jeg følte, da jeg malede dette. Men heldig for mig, jeg har folk, der bryr sig om mig og hjalp mig til bare at nyde udsigten. Der er så mange af os, der ikke har nogen til at hjælpe dem gennem hårde tider. Bevidsthed er den eneste frelse. HS er ikke dødbringende. At bo med HS er så svært uden støtte. Valget til at afslutte det er en fremtrædende tanke i os alle. Hvis vi ikke kan finde en kur i det mindste, lad os finde noget empati.